

رو در رو بودن به فرزند شما کمک می کند تا ...

- بداند که شما به آن چه می خواهید «بگوید» توجه می کنید و به آن اهمیت می دهید
- ارتباط چشمی که بخش مهمی از ارتباط است را ایجاد و حفظ کند
- یاد بگیرد تا روی همان چیزی که شما تمرکز کرده اید تمرکز کند
- ببیند که شما چگونه صداها و کلمات را ادا می کنید

رو در رو بودن به شما کمک می کند تا ...

- متوجه باشید که فرزندان به چه نگاه می کنند. جهت نگاه او به شما می گوید که به چه چیزی علاقه دارد
- حالات صورت فرزندان را به دقت مشاهده کنید - تا بدانید چه موقع فعالیت ها را متوقف و چه موقع آن را عوض کنید و چه موقع به کار خود ادامه دهید

چگونه با فرزندم رو در رو باشم؟

- خود را هم اندازه فرزندان کنید (مثلا روی صندلی های کوچک بنشینید، روی زمین دراز بکشید، یا فرزندان را بالا بیاورید و غیره)
- همزمان با فرزندان حرکت کنید تا ارتباط رو در رو را حفظ کنید
- اشیاء انگیزشی را (مانند اسباب بازی یا غذای مورد علاقه او) در کنار گونه خود بگیرید تا کودک را تشویق به نگاه کردن به چشم و دهانتان کنید

از فرزند خود پیروی کنید

چرا باید از فرزند خود پیروی کنید؟

- زمانی که در مورد موضوع مورد علاقه فرزندتان صحبت می کنید، یادگیری زبان برای او آسان تر می شود
- پیروی از فرزندتان به او نشان می دهد که شما به کاری که انجام می دهد توجه می کنید

چگونه باید از فرزند خود پیروی کنید...

- ببینید فرزندتان به چه چیزی علاقه دارد
- صبر کنید و به فرزندتان فرصت دهید تا اسباب بازی و فعالیت را خودش انتخاب کند
- به او بپایانید و درباره کاری که دارید با هم انجام می دهید صحبت کنید

چه زمان نباید از فرزند خود پیروی کنید ...

- وقتی که فرزندتان کاری که نمی خواهید را انجام می دهد (مثلا پرتاب اسباب بازی، گاز گرفتن)
- زمانی که حواس فرزندتان زود پرت می شود

به او پیوسته و بازی کنید

وقتی که به فرزندتان می پیوندید و با او بازی می کنید فرصت هایی را برای او ایجاد می کنید تا بیشتر زبان یاد بگیرد و حرف زدن با شما را تمرین کند

به جای ...

اصرار به این که با اسباب بازی که شما انتخاب کرده اید بازی کند ...

تماشای بازی او از بیرون ...

به فرزندانتان بگویید با اسباب بازی هایشان چگونه بازی کنند ...

احساس سنگینی و خجالت در هنگام بازی با فرزند خود ...

سعی کنید تا

ببینید که فرزندتان به چه اسباب بازی هایی علاقه دارد سپس با آن ها بازی کنید.

اسباب بازی خود را بردارید و کاری که فرزندتان می کند را با آن اسباب بازی بکنید (در صورتی که آن کار مناسب است).

اسباب بازی خود را بردارید و به او نشان دهید که چطور بازی کند. بازی وانمودی برای پیشرفت زبانی بسیار مهم است، بنابراین انجام فعالیت های ساده را برای فرزندتان وانمود سازی کنید (مثلا غذا دادن، شانه زدن مو، خوابیدن، لباس پوشیدن، شستن، و غیره).

فراموش کنید که چه شکلی هستید و بازیگوشی کنید - شما بهترین اسباب بازی در خانه هستید! شما با استفاده از صداهای هیجان زده، کلمات سرگرم کننده (مانند «اوپس»، «وییییی!»، «تنتنق») و ژست ها و حالات صورت مختلف، توجه فرزندتان را به خود جلب خواهید کرد.

از زبان ساده استفاده کنید

هنگام صحبت با فرزندان از جملات کوتاه استفاده کنید (مثلاً، جملاتی با حداکثر یک تا سه کلمه).

همیشه یک گام بالاتر از سطح ارتباطی کنونی فرزندان باشید. مثلاً:

زمانی که به فرزندان آب میوه می دهید. به جای این که بپرسید «آیا یک لیوان آب میوه می خواهی؟»، از جملات زیر استفاده کنید:

اگر فرزندان ...	شما باید ...	مثال
هیچ کلمه ای نمی گوید	کلمه های تک به کار ببرید	«آب میوه؟»
کلمه های تک به کار می برد	ترکیب های دو کلمه ای به کار ببرید	«آب میوه می خواهی؟»
ترکیب های دو کلمه ای به کار می برد	ترکیب های سه کلمه ای به کار ببرید	«کمی آب میوه می خواهی؟»

- این راهبرد باعث می شود فرزندان متوجه شود شما چه می گوید
- استفاده از ترکیبات کوتاه به فرزندان کمک می کند تا مهم ترین کلمات جمله را تشخیص دهد
- اگر فرزندان به خوبی متوجه زبان می شود، استفاده از جملات کوتاه به او کمک می کند تا راحت تر صحبت های شما را تکرار کند

برچسب زدن

برچسب زدن (یا نام گذاری) روشی است که به فرزندان کمک می کند تا کلمات جدید یاد بگیرد.
برچسب زدن مفید است زیرا:

- به فرزندان نشان می دهد که شما به علاقه مندی های او واکنش نشان می دهید
- به او می آموزد که می توان به جای ژست از کلمات استفاده کرد

این موارد توصیه هایی است که می توانید در مورد آن با فرزندان صحبت کنید:

نام افراد یا اشیایی که فرزندان به آن ها علاقه دارد را به او بگویید:

توپ	بیسکویت
آب میوه	بابا
سگ	تاب

در مورد کاری که فرزندان انجام می دهید حرف بزنید:

هل	باز
راه	بده
آب بازی	بخور

در مورد این که اشیا و افراد کجا هستند با او حرف بزنید:

داخل	بالا
بیرون	روی

از کلماتی استفاده کنید که (به صورت عملی) در موقعیت های روزمره برای فرزندان مفید است:

روی استفاده از این کلمات تمرکز کنید:	به جای استفاده از:
کمک	مثلاً
بیشتر	لطفاً
مال من	آبی
بخور	پسر/دختر خوب

تکرار، تکرار، تکرار

در موقعیت های مختلف کلمات مهم را بارها تکرار کنید:
مثلاً،

ببینید چند بار می توانید از کلمه «حباب» در فعالیت های خود و با ترکیب آن با سایر کلمات استفاده کنید:

«حباب»	«باز کردن حباب ها»	«فوت کردن حباب ها»
«ترکیدن حباب»	«بستن حباب ها»	«حباب»
«حباب های بیشتر»		

* دسته های حباب ساز می تواند باعث خفه شدن کودکان شود؛ بنابراین همیشه خودتان دسته حباب ساز را در دست بگیرید

- صبر کنید و به فرزندتان فرصت دهید تا واکنش نشان داده و پاسخ دهد
- بعضی کودکان باید کلمه ای را بارها بشنوند تا متوجه آن شده و سعی کنند آن را ادا کنند

صبر کردن

- صبر کنید تا فرزندتان پاسخ دهد، واکنش نشان دهد یا با ژست یا کلمه ای خواستار ادامه کار شود
- در صورتی که فرزندتان بعد از این که پنج تا ده ثانیه صبر کردید چیزی نگفت، کلماتی که باید می گفته است را مدل سازی کنید. مثلاً:

والدین: «می خواهیم آجر را بگذاریم _____.»

والدین پنج تا ده ثانیه صبر می کنند تا کودک کلمه «روی» را بگوید.

کودک: جوابی نمی دهد.

والدین: «روی. آجر را می گذاریم روی.»

والدین آجر اسباب بازی را به کودک می دهند تا روی برج اسباب بازی بگذارد.

- برای کمک به فرزندتان در موقعیت های مختلف در دسترس باشید، اما صبر کنید تا فرزندتان خود با ایجاد رابطه چشمی، آوردن اشیا به سمت شما، تولید صدا، یا گفتن کلمه «کمک» از شما تقاضای «کمک» کند.

دلیلی برای برقراری ارتباط و صبر کردن ارائه کنید

این راهبرد توانایی این که تنها با «بله» و «خیر» پاسخ داده شود را کنار زده و فرزندان را تشویق می کند تا نام اشیاء را استفاده کند. این راهبردها همچنین به فرزندان فرصت می دهد تا پاسخ داده یا واکنش نشان دهد.

اشیائی که می خواهد را کم کم در اختیارش بگذارید ...

- این راهبرد در زمان غذا خوردن به خوبی جواب می دهد: فقط کمی آب میوه یا شیر درون فنجان فرزندان بریزید تا در زمان غذا مجبور باشد چندین بار از شما بخواهد تا بیشتر برایش بریزید
- «در اختیار دارنده» تمام تکه ها باشید
- وقتی با اسباب بازی هایی که تکه های مختلف دارند بازی می کنید (مثل پازل، خانه سازی و غیره)، تمامی تکه را درون یک ظرف در اختیار داشته باشید. این کار فرزندان را تشویق می کند تا در هر بار یکی از تکه ها را از شما بخواهد

به او حق انتخاب دهید ...

- گزینه های موجود را به او نشان داده، آن ها را نام ببرید و مثلاً بپرسید «ماشین را می خواهی یا آجر؟»
- صبر کنید تا فرزندان به شما «بگویند» چه می خواهد (مثلاً با نگاه کردن، لمس کردن، اشاره کردن، صدا دادن، یا استفاده از کلمات)
- تنها اشیائی که آن را خواسته به او بدهید
- هنگامی که آن را به دست فرزندان می زنید آن را نام گذاری کنید (مثلاً «آجر، تو آجر می خواهی.»)

یک موقعیت ساده لوحانه و عجیب را ایجاد کنید ...

- کاری که فرزندان انتظار ندارد را انجام داده و منتظر واکنش باشید

مثال هایی از موقعیت های ساده لوحانه:

- لباس خواب فرزندان را روی سرش بگذارید
- هر دو جوراب را به یک پایش بپوشانید
- با شادی شروع به حمام کردن فرزندان کنید در حالی که وان آب ندارد
- شروع به ریختن آب میوه فرزندان کنید ولی فنجان را «فراموش» کنید

پاسخ دهید ... از سوال پرسیدن خودداری کنید

ما اغلب سوالات زیادی می پرسیم که به جای ادامه، باعث می شود مکالمه متوقف شود. سعی کنید:

- سوالات کمتری بپرسید
- سوال را به پاسخ تبدیل کنید.
- به جای پرسیدن سوال، در مورد این که خود یا فرزندتان چه می کنید حرف بزنید ...
- به جای پرسیدن: «آیا این ماشین بالا می رود؟»
می توانید بگویید: «ماشین بالا می رود.»
- به جای این که ببینید آیا فرزندتان کلمات را بلد است، کلمات جدید را برچسب گذاری کنید ...
- به جای پرسیدن: «آن چیست؟» یا «بگو سیب؟»
می توانید بگویید: «نگاه کن، سیب، سیب خوشمزه.»
- زمانی که واقعا نیاز به به دست آوردن اطلاعات دارید سوال بپرسید (مثلا «کلیدهای مامان کجاست؟»)
- پرسیدن سوالات متعدد فرصت تقلید کلمات را از فرزندتان می گیرد

در عوض این کارها را انجام دهید:

از کارهای زیر خودداری کنید:

نگاه کن، یک ماشین

این چی است؟

نوبت گیری

نوبت گیری مهارتی مهم است که کودک شما باید یاد بگیرد. کودکان در ابتدا نوبت گیری را از طریق بازی یاد می گیرند. بعد از آن کودکان یاد می گیرند چگونه در «صحبت کردن» نوبت گیری کنند. نوبت گیری به افزایش حواس و بهبود ارتباط چشمی فرزند شما کمک می کند.

با روش های زیر نوبت گیری کنید:

- مشخص کردن نوبت های محدود که انتظار دارید فرزندتان در ابتدا بگیرد (مثلا گذاشتن دو آجر اسباب بازی روی برج قبل از ترک بازی)
- نوبت ها را از دیدگاه فرزندتان برچسب بزنید (مثلا «نوبت من» و «نوبت مامان».)
- استفاده از ترکیباتی مانند «یک آجر دیگر» و «آجرها تمام شد.»
- افزایش شمار نوبت هایی که انتظار دارید فرزندتان بر اساس چگونگی واکنش وی به فعالیت ها بگیرد
- نوبت گیری سریع خودتان که موجب حفظ علاقه فرزندتان می شود

مثال های فعالیت های نوبت گیری:

فعالیت	تعامل را حفظ کنید	برای برچسب زدن از کلمات استفاده کنید
توپ	بازی گرفتن، توپ را جلو و عقب ببرید، توپ را درون یک جعبه بیاندازید	توپ، پرتاب، داخل، زمین زدن، گرفتن
آجرها	با هم یک برج بسازید، آجرها را یکی پس از دیگری بردارید	آجر، روی، برداشتن، افتادن
پازل	یک پازل را تکه تکه کنار هم قرار دهید	نام های حیوانات/اشیا، بیشتر، بگذار داخل، بیرون آوردن

آن چیزی را که فکر می کنید منظور فرزندتان است را بگویید

- اگر فرزندتان از کلمات استفاده نمی کند، یا نمی فهمید چه می گوید، آن را طوری بگویید که اگر فرزندتان می تواند آن را آن طور بیان می کرد بدون جلب توجه به خطا، مدلی خوب و واضح از چگونگی صدای کلمات را به فرزندتان ارائه دهید. مثلاً:
کودک: «پ»
والدین: «پرنده، بله، آن یک پرنده است!»
- کلمات مربوط به صداها یا ژست هایی که فرزندتان ادا می کند را به او بگویید. مثلاً:
کودک: به سمت آب میوه می رود و صدای «آ-آ» می دهد
والدین: فکر می کند که کودک آب میوه می خواهد و می گوید «آب میوه. بابا آب میوه.»
والدین سپس برای کودک آب میوه می ریزند.
کودک: هنگامی که والدین کتاب را هنگام خواب می آورند، کودک شروع به جیغ زدن و گریه می کند.
والدین: تفسیر می کند که کودک نمی خواهد کتاب بخواند و می گوید،
«نه، کتاب نه!» والدین کتابی دیگر یا فعالیت شب هنگام دیگری را به کودک ارائه می کنند.

به اشتراک گذاشتن کتاب

هنگام اشتراک کتاب:

- به فرزند خود اجازه دهید تا کتاب را انتخاب کند
- به فرزند خود وقت مناسب را بدهید تا به تصاویر کتاب نگاه کند
- با صداها، فعالیت، یا کلمات به او بپیوندد

چند توصیه برای هنگام کتابخوانی:

- رو در روی فرزندان بنشینید و کتاب را رو به او بگیرید
- از کتاب هایی با تعداد تصاویر زیاد استفاده کنید
- تصاویر را برچسب زنی کنید (مثلا «من یک توپ می بینم.» صبر کنید تا فرزندان از نوبت خود استفاده کند)
- داستان را ساده کنید، از طریق داستان کلمات را ادا کنید یا آن ها را تغییر دهید
- از صدای مهیج استفاده کنید، از آواها و صداهایی که مناسب داستان هستند استفاده کنید
- تکمیل بخش ها یا کلمات آشنا را به عهده فرزندان بگذارید (مثلا «یک روز خرسی بود که دوست داشت _____.»)
- در مورد دلیل اتفاقات صحبت کنید (چرا؟ چطور؟)
- از لذت به خصوص داستان ها استفاده کنید و آن را با فرزندان به اشتراک بگذارید

فعالیت های روزمره

- از مزایای فعالیت های روزمره استفاده کنید و زبان را به آن اضافه کنید
این فرصت خوبی است تا:
 - اشیا و فعالیت های مهم را برجسب بزنید
 - کلمات کلیدی را تکرار کنید
 - به فرزند خود دلیل برقراری ارتباط بدهید
 - با هم نوبت گیری کنید:
- راه اندازی: فعالیت های روزمره را برجسب زنی کنید (مثلا «لباس پوشیدن»)
هر گام را مشخص کنید، مثلا، «پیراهن را بپوش»، «شلوار را بپوش»، «جوراب را بپوش»
- شلوار را بالا بگیرید و صبر کنید تا فرزندتان چیزی بگوید یا کاری بکند
- با نوبت گیری چیزی که می خواهید در مرحله بعد بپوشید را انتخاب کنید
- پایان هر فعالیت را برجسب گذاری کنید (مثلا «تمام شد»)
- مثال های دیگر فعالیت های روزمره:
 - وقت حمام
 - وقت غذا خوردن
 - وقت خواب
 - وقت بازی کردن

تقلید

تقلید، به فرزندتان انگیزه و اراده لازم برای تعامل با شما را می دهد. تقلید به فرزندتان نشان می دهد که برای کاری که می کند اهمیت قائل هستید و او را تشویق می کند تا از شما تقلید کند. چند پیشنهاد برای تقلید از فرزندتان:

- با تقلید حرکات بدن و حالات صورت از فرزندتان پیروی کنید
- تقلید را با اسباب بازی دیگری انجام دهید و از فرزندتان انتظار نداشته باشید تا اسباب بازی اش را به شما بدهد. آن چه که فرزندتان می گوید را تقلید کرده و آن را اصلاح کنید. مثلاً:
 - کودک: «ماشینِ گرْمز.»
 - والدین: «آره، ماشینِ قرْمز.»
 - یک یا دو کلمه دیگر اضافه و تقلید کنید. مثلاً:
 - کودک: «بچه را بگذار.»
 - والدین: «بچه را بگذار روی میز.»
 - به آن چه فرزندتان می گوید ایده های جدید اضافه کنید. مثلاً:
 - کودک: «سگ!»
 - والدین: «سگِ میگه، هاپ، هاپ!»

